

1893-2021.

Gyülekezeti Hírmondó

2021. Ősz
17. évf. 3. szám

Lelkipásztorok a Mátyás téren épült templom szentelésekor

Luther Márton egyetemi tanári szolgálati helyén, Wittenberg városában a vártemplom kapujára függesztette ki 95 pontból álló tételsorát. A reformáció 1517. október 31-i formális kiindulópontja tehát egy templom volt. Az emberek gondolkodásában e kettő: Isten háza és egyháza összekapcsolódnak, a templom reprezentálja magát az egyházat. A XVI. századra az egyház döntő módon éppen a templomaiban vesztette el az embereket, hiszen a latin misézés, az érthetetlen liturgiai elemek, az emberek számára ekkorra már egyébként is sokfelé hiteltelenné váló egyháztól való tömeges elfordulást vonták maguk után. A templomok

sok helyen elvesztették azt a funkciójukat, melyet korábban betöltöttek, hogy az Istennel való találkozás helyei legyenek.

„Historia est magistra vitae.” „A történelem az élet tanítómestere”.

Minden korban megáll ez az igazság; ha a templom elveszíti Krisztus látható és hallható, kiabrázolt és hirdetett igéjét megjelenítő státuszát, akkor többé léte, értelme – vitathatatlan kulturális értéke ellenére is –, kétségbevonható. Azonban minden templom, ahol a megfeszített és feltámadott Krisztus áll a középpontban, betölti hivatását; hogy szent teret biztosítson Isten és az ember találkozásának.

Egyházközségünk úrkúti konferenciatelepén Isten kegyelméből néhány hete templomépítési munkába kezdünk. A terület megvétele óta dédelgetett nagy tervünk, vágyunk, álmunk, hogy ott is saját kultuszi helyen dicsőíthessük Istent – emberileg nézve bizonyosan – valóra válik. Túl a tervezésen, engedélyek beszerzésén, sokféle egyeztetésen és előkészítési feladat elvégzésén, munkánk első fázisában elkészülnek a földmunkák, az alapozás, és a falak szerkezetkész állapotra való felhúzása. Bízunk benne, hogy ha az időjárás is kegyes lesz hozzánk, akkor ezek a munkák még idén ősszel-télen lezajlanak. Építkezésünk második ütemében a jövő évben, tervezetten teljesen befejezzük a Révai Attila építészmérnök, presbiter testvérünk tervei alapján épülő templomunkat.

Kérjük testvéreinket, hogy hordozzák imádságaikban épülő templomunkat, amelyről idővel vetített képes formában is beszámolunk majd. Áldassék Isten szent neve mindezért már most, és zengjen majd hálaének és imádság a neki szentelt új lelki házunkban is! SDG!

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

Reményik Sándor: Templom és iskola

Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.
De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.
Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ad:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.
De ne halljátok soha többé
Isten ígését magyarul?!
S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülője szavát?!

Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokom.
Azóta hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

A koldusnak, a páriának,
A jöttmentnek is van joga
Istenéhez apái módján
És nyelvén fohászkodnia.
Csak nektek ajánlgatják templomul
Az útszélét s az égbolt sátorát?
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!
1925

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük

Király Dalma, Sas Gréta, Szalai Luca Laura,
Bozsó Csenge Boglárka, Takács Eszter,
Brandenburg Heléna, Ferenci Flóra, Feld
Ferenc, Feld Péter, Kamuti Emma Lilla, Kovács
Kadosa, Reznicek Borbála, Pintér Sebestyén,
Koszorús Diána, Juhász Bence, Nagy Máté
Richárd, Benedek Mihály, Benedek Mátyás,
Kövesdi-Kiss Mirkó, Mikola Anna Flóra, és
Ódor András testvéreinket.

Megeskestük

Lőrincz Péter és Miklós Vivien Margit, Takaró Máté és Csubrikova Krisztina testvéreinket.

Eltemettük

Hidas Lajos, Rácz Istvánné, Németh Márta, Garami Tiborné, özv. Kabai Józsefné, Káli Szilárdné, Horváth Jánosné, Gergely Tünde, Verteticsné Varga Erika, és Juhász Antal testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei

Június 28 - július 2. Hittantábor
Július 8–11. Fifa-férfiköri csendeshétvége
Július 12–18. Agnus Ifi-tábor
Július 26 – aug. 1. Juvenis Ifi-tábor
Augusztus 2–8. Felnőtt Ifi-tábor
Augusztus 9–15. Mini Ifi-tábor
Szeptember 10–12. Presbiteri csendeshétvége
Szeptember 9. Nt. Péterffy György szolgálata gyülekezetünkben
Szeptember 24–26. Kórushétvége Úrkúton
Október 1. Szeretetvendégséggel egybekötött, összevont évnyitó ifjúsági alkalom
Október 25–29. Ökumenikus reformációi előkészítő alkalmak
Október 31. Úrvacsorával és kórus szolgálattal egybekötött reformáció ünnepi istentisztelet

Az elkövetkező hónapok gyülekezeti eseményei

November 11. Kreisz János segédlelkész felszentelése
November 2–26. Adventi előkészítő sorozat Takaró Tamás emeritus esperes-lelképásztor szolgálattal
December 5. Asszonykarácsony
December 12. Gyermekkarácsony

December 17. Összevont ifjúsági karácsony
December 19. Kórusunk évadzáró koncertje, kóruskarácsony
December 25. Karácsony I. napja. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet
December 26. Karácsony II. napja. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet
December 31. Óévzáró, hálaadó istentisztelet

Közlemények

Nagy szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket 2021. november 11-én, később ismertetett helyszínre és időpontban, amikor is Kreisz János segédlelkészünk felszentelésére kerül sor. Biztatunk mindenkit a Reformátusok Lapjának rendszeres olvasására, hiszen ebből tájékozódhatunk egyházunk életéről. Tekintettel arra, hogy évről évre fogy azoknak a száma, akik megveszik lapunkat – és mivel nem szeretnénk a Kálvin kiadótól többet rendelni, mint ahány ténylegesen elfogy –, szeretnénk felmérni a Reformátusok Lapjának valós vásárlási igényeit. Ehhez hasonlóan a gyülekezetünkben elhangzó igehirdetések szöveges változatára vonatkozó igényeket is felmérnénk, hogy azokból lehetőleg annyit nyomtassunk ki, amennyi megközelítőleg elfogy. Azt kérjük tehát, hogy aki igényt tart a Reformátusok Lapjára, és/vagy a nálunk elhangzott, kinyomtatott igehirdetésekre, legyen kedves jelezni ezt az iratterjesztésünk vezetőjének, Bodai Verának. Köszönjük! Örömmel jelentjük, hogy a Kapunyitás Közhasznú Alapítványra érkező 1 százalékos felajánlás várható összege: 902 961,- Ft. Hálásan köszönjük Testvéreinknek, akik ebben a formában is segítik közös szolgálatunkat! Felhívjuk az idős és mozgásukban korlátozott testvérek figyelmét, hogy szükség esetén tudunk segíteni a vasárnapi templomba hozatalukban, majd az istentisztelet utáni hazaszállítástukban.

Aki élne ezzel a lehetőséggel, legyen szíves megkeresni minket hivatali időben, vagyis kedden, szerdán, csütörtökön délelőtt 9:00 és 12:00 óra között személyesen vagy telefonon, esetleg a vasárnapi istentisztelet, illetve egyéb gyülekezeti alkalmak előtt vagy után.

Akik a karácsonyi ünnepkörben – személyes eljövételük akadályoztatása okán – házi úrvacsorát szeretnének kérni, legyenek kedvesek ezt jelezni a lelkészi hivatalban telefonon, vagy valamelyik e-mailes elérhetőségünkön.

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

Nyári programok

Hittantábori beszámoló

Az idei hittanos tábort egy év kihagyás után tarthattuk meg Úrkúton, június 28. és július 2. között. Ez a táborozók létszámán és a témaválasztáson is meglátszott. Teljes kapacitása megtelt gyülekezeti táborhelyünknek, több mint hetvenen voltunk együtt, Istennek hála megbetegedés és balesetek nélkül. Első gyermektáborom volt ez a pesterzsébeti gyülekezettel, a hitoktatói és az ifis szolgáló közösséggel.

A tábori programból természetesen nem hiányozhatott a sok játék és sportolási lehetőség, valamint a kirándulások sem. Jártunk a Veszprémi Állatkertben és az ajkai strandon. Mindannyian hálásak vagyunk Istennek

A központi lelki téma „A magánytól a közösségig” címet viselte, amit Péter apostol életén keresztül követtünk nyomon a délelőtti alkalmak során. Hétfőn Péter elhívásának történetét elevenítettük föl, amikor megalakult a tanítványi közösség. Kedden a közösségben való szolgálattal foglalkoztunk a kenyérszaporítás történetén keresztül. Szerdán a csalódás, az elhagyatottság és a magány állapotát vizsgáltuk meg, a nagycsütörtöki eseménysorozaton keresztül, amikor a tanítványok mind elhagyták, Péter pedig meg is tagadta Mesterét. Csütörtökön a Jézus által Péterhez intézett „Szeretsz-e engem?” kérdésből kiindulva ismerhették meg a gyermekek a Megváltó kegyelmes, helyreállító, és tanítványának feladatot adó szeretetét.

Esténként a teremtett világra csodálkoztunk rá hétköznapi és bibliai példák segítségével. Mindenekelőtt Isten teremtő hatalmának csodálatos voltát jártuk körbe, a minket láthatatlanul, de érzékelhetően körülvevő levegő és a változatosan megjelenő víz csodájára hívta fel a figyelmet egy-egy előadás, a sorozatot végül az emberi test ámulatba ejtő összetettségének és alkalmazkodóképességének vizsgálatával zártuk.

áldásaiért, és Szentlelke által köztünk végzett munkájáért!

Martsáné Takaró Judit Virág
hitoktató

A FIFA csendes hétvégéje

A Fifa – azaz a fiatal felnőttek csoportja – és a férfiak közössége idén nyáron július 8. és július 11. között, egy csütörtöktől vasárnapig tartó hosszú hétvégét töltött el közösen Úrkúton.

Én most jártam először a gyülekezet konferenciaközpontjában, és a közösség egy részét is csak most, itt ismertem meg. Igazán befogadó, nyitott és szeretetteljes légkör fogadott, ami nagyban megkönnyítette a beilleszkedésemet. Amikor megérkeztem Úrkútra és kiszálltam az autóból, először tanácstalanul néztem körül, hogy melyik házhoz induljak el. Nagyon jólesett, hogy egyik testvérünk a közösségből, aki épp arra járt, mindjárt érzékelte a bizonytalanságomat, és azon nyomban a segítségemre sietett.

A hétvége felépítése szervezett rendben zajlott. Mindenre volt lehetőség, mind lelki feltöltődésre, mind pedig szellemi-fizikai kikapcsolódásra, pihenésre.

A nyári tábor központi témája a szolgálat kérdésköre volt. A hosszú hétvége első estéjén Takaró Tamás Dániel nagytiszteletű úr tartotta a nyitó igei alkalmat a Róm 12,1–18 alapján, *Szolgalat bibliai alapokon, keresztyén szolgálat* címmel.

Pénteken délelőtt Gulyás János presbiter testvérünk bizonyágtételét hallhattuk, aki a hosszú évek óta végzett szolgálatai közben átélt személyes megtapasztalásairól beszélt nekünk. Engem mélyen megérintett.

Szombaton délelőtt Takaró Tamás esperes úr előadását hallgathattuk meg, a tőle megszokott, kiváló, értelmet-szívet megérintő stílusban. Arról beszélt, hogy a szolgálat Isten megbízatása és sokra méltatása. Nem az embertől indul, hanem a Szentháromság Isten a megbízó, ő a forrása a keresztyén szolgálatnak. Hangsúlyozta a Szentlélek jelenlétének fontosságát az életünkben: bármit mondhatunk vagy tehetünk, akár a legszebb módon idézhetjük a Bibliát, de ha ezen tettek vagy mondatok mögött csak mi

magunk vagyunk, de nincs ott a Szentlélek, akkor semmit nem érünk el, beszédünk nincs semmi hatással se a saját, se a mások életére. Azt éreztem az előadás végén, hogy sok mindent kaptam, biztosan nem hiába ültem oda. Azt gondolom, hogy ha egy-egy ilyen mélyen szántó előadás után nem is tudunk szó szerint mindent felidézni, akkor is biztos, hogy a hallottak hatnak ránk, formálnak, a Szentlélek ereje által.

A Zizi étteremben elfogyasztott közös ebédek, reggelik, vacsorák mind a további kellemes beszélgetések lehetőségei voltak, csakúgy, mint a délutáni szabadprogramok. Több ötletet, lehetőséget is adtak a szervezők. Egy kis csapat kirándulni indult, lehetett strandra menni a Balatonra vagy Ajkára, volt cukrászdalátogatás egy közeli balatoni városkába, lehetett kellemes sétát tenni a környéken, vagy maradhattunk egyszerűen a közösségi házban, pihenni. A magam részéről a csendesebb, pihenősebb programot választottam, tekintve, hogy a hétköznapijaim néha nagyon rohanósra, zsúfoltra sikerednek. A pihenést megkoronázta, hogy ezt mindkét nap kedves testvérek közösségében tölthettem el, érdekes beszélgetéseket folytatva. Péntek este táborüzet raktunk, körbeültük, szalonnát süttünk, énekeltünk, és beszélgettünk. Nagyon jól éreztem magam. Szombat este a játéké volt a főszerep. Egy olyan játékot játszottunk, ami alkalmas volt egymás jobb megismerésére, talán máskor meg sem fogalmazott érzések és gondolatok kimondására.

Itt is hallottam olyan történeteket a testvérektől, amelyek számomra tanulságul szolgáltak és megerősítettek abban, hogy ebbe a közösségbe milyen sok igazán Szentlélektől vezetett testvér jár!

Vasárnap reggeli után nekem sajnos el kellett jönnöm, de a többiek Alsóörsre látogattak, a Kálmán Csaba nagytiszteletű úr által vezetett gyülekezetbe, ahol Takaró Tamás esperes úr prédikált, folytatva a szombaton megkezdett

tanítását. Az istentisztelet után szeretetvendégséggel kedveskedtek az erzsébeti csapatnak az alsóörsi testvérek, és ezzel a szép alkalommal zárult a hétvége.

Köszönöm a lelki táplálékot, a testi-lelki kikapcsolódást, a szerető befogadást, az együttlétet, egy ilyen Szentlélektől átjárt közösség megélésének a lehetőségét!

Székelyhidi Zita

Beszámoló az Agnus Ifi nyári táboráról

Idén már harmadik éve, hogy életre hívtuk az Agnus Ifit, gyülekezetünk legfiatalabb ifjúsági csoportját. Nagy áldás látni és tapasztalni, hogy Istenünk számára kedves ez a kis csoport, hiszen folyamatosan gyarapszik. Hála az Úrnak! Az idei nyáron is, ahogyan a korábbi két alkalommal, az Agnus Ifi Úrkúton táborozott. A csendeshétre való készülődés izgatottan telt, hiszen a korábbi két táborhoz képest idén rekordszámú fiatal (27 fő) jelentkezett a konferenciára. Nagy öröm, hogy az idén konfirmált testvéreink legtöbbje jelen volt a táborban. Jó volt látni az indulás napján, hogy a templomudvaron a „régis Agnosok” barátként köszöntik egymást, az új tagokat, résztvevőket pedig szeretettel és érdeklődéssel fogadják.

Úrkúti csendeshetünk első estéjén, vacsora után megkezdtük táborunk lelki programját is. Ahogyan minden konferencián lenni szokott, a rengeteg strandolás, sportolás és játék mellett a hétnek volt egy központi igei témája, ami köré az esti evangelizációk rendeződtek. Sok imádság és gondolkodás után megértettem, hogy ezek a fiatalok már elég érettek ahhoz, hogy Jézus Krisztus egy kivételes apostoláról beszéljünk és gondolkozzunk velük közösen. Péter élete volt hát előttünk a hét folyamán, János evangéliuma alapján. Áldott választás volt. Evangelizációs sorozatunk e nagy apostol életének fontosabb állomásait vette górcső alá. Hétfő este az elhívására figyelhettünk, és megtanulhattuk azt, hogy Jézus jobban ismer

minket, mint mi önmagunkat. Kedden azt láthattuk, hogy Péter Jézus oldalán hogyan él át csodákat, és hogyan tesz hitvallást Jézus Krisztusról, mint az Isten Fiáról. Szerda este Péter tagadása volt az evangelizáció témája, és arról gondolkodtunk közösen, hogy bárcsak minél több ember életében „megszólalna a kakas”. Csütörtökön Péter helyreállítása volt a magyarozott igeszakasz. Egész hetünk – egész életünk! – legfontosabb kérdése volt ezen az estén a középpontban, mégpedig az, amit Jézus kérdez Simon Pétertől: „Szeretsz-e engem?” Hisszük ugyanis, hogy minden ezen az egy kérdésen és az erre adott feleleten múlik. Záró alkalmunkon Péter apostol szolgálatára figyeltünk, és láttuk, hogy a Krisztus-tagadóból hogyan lett később Krisztus mártírja.

A szombati napot a borongós idő ellenére jó kedvvel, vetélkedőkkel, játékokkal, kvízzel töltöttük, vasárnap pedig az itthonról közvetített istentiszteletet hallgattuk meg. Ahogyan a hála szavával kezdtem a beszámolómat, ugyanúgy kell befejeznem is: végtelenül hálás vagyok, hogy gyülekezetünkbe ennyi értelmes, gondolkodó, szorgalmas fiatal jár, hogy egy újabb ificsoport gyarapodhat a szemünk előtt, és különösen hálás a szívem azért, hogy én lehetek ennek az ifjúsági csoportnak a vezetője. Köszönjük, hogy a testvérek imában hordozzák kis közösségünk életét és munkáját!

Kreis János
segédlelkész

Érdeklődőből szolgáló élet – Juvenis-tábor 2021

Idén július 26. és augusztus 1. között tartottuk nyári táborunkat a Juvenis Ifivel. Az ismét nagy létszámú ifis résztvevők és a szolgáló táborvezetők csapata – Kreisné Vályi Nagy Katalin, Takaróné Somlyai Boglárka és Brandenburg Ádám – mellett ismét velünk volt Brandenburg Tünde és kisfiuk, Samu is.

Csendeshetünk délelőttjein arról az útról halhattunk előadásokat, amely az Isten iránti kíváncsiságtól egészen a szolgálatig vezet. Azt kísértük figyelemmel, hogy milyen folyamatok mennek végbe valakiben, aki az Isten után kezdetben csupán érdeklődő emberként egyre közelebb kerül a kegyelemhez, míg végül maga is szolgáló életté lesz. Esténként Péter apostol gazdag életútjából, hívő botlásainkra és felemelő pillanatainkra oly gyakran emlékeztető élettörténetéből láthattunk szemelvényeket.

Első esti alkalmunkon Péternek Jézussal való első találkozásáról hallhattunk, arról, ahogy András, a testvére Jézushoz vezette őt, és ahogy Jézus kiszólította Pétert a hétköznapiakból, jól ismerve és már előre látva Péter hosszú és áldott életútját. Kedden ifj. Csomós József érkezett közénk, a Tiszáninneri Református Ifjúsági Misszió vezetője, aki az élet számos példáján keresztül mutatott rá arra, hogy az ember biológiailag is vezetettségre van utalva, és kifejtette, hogy Isten követése mennyire különbözik a ma népszerű közösségi médiában való követéstől, rajongástól. Délután strandoltunk, este pedig az első csodálatos halfogás története fölött csendesedtünk el. Megláttuk, hogy Péter a kudarc után hogyan lesz „mindazonáltal-ember”, és hogy engedelmissége hogyan teszi őt csodát látó emberré, hogyan kezdődik valódi tanítványi útja a Jézussal átélt személyes tapasztalás nyomán.

Szerdán Takaró Tamás esperes úr beszélt közöttünk az elhívásról. Elmondta, hogy az ember életében sokáig jelen van a bűn füldugója, ami nem engedi hallani az Igét. Személyes életébe és saját elhívásába is bepillantást engedve beszélt arról, hogy Isten elhívása nem hasonlítható semmihez, mert a Lélek szabad arra, hogy kit hogyan hívjon el, nincsenek sablonok. Ezt követően Csobán Nóra testvérünk tett bizonyosságot saját elhívásáról, hogyan lett valósággá számára Krisztus elhívása, ami hitoktatói hivatássá érett az életében. Esti alkalmunkon Péterrel, a hitvalló

tagadóval találkoztunk. Azzal a Péterrel, aki ugyanaz a tanítvány, akinek Krisztusba, mint az élő Isten fiába vetett hitét Jézus maga méltatja a tanítványok előtt, és aki másnap mégis átkozódva tagadja meg a Fiút az emberek előtt. A mindent intenzíven átélő Pétert láttuk, aki a

Szerda este csapatvetélkedőkön és a különleges „Úrkút-Honfoglaló” játékon mérték össze erejüket fiataljaink, ezt követően pedig fakultatív fórumbeszélgetést tartottunk a közelmúltban az érdeklődés középpontjába kerülő genderkérdésről és az új magyar szabályozásról.

Csütörtök délelőtt Takaró Tamás Dániel, gyülekezetünk vezető lelkipásztora érkezett közénk, aki a tanítványságról, a tanítvánnyá válásról beszélt. Rámutatott a követő és a tanítvány közötti különbségre, mely szerint a követő saját akaratából követ valakit, míg a tanítványról Isten dönt először. Beszélt arról is, hogy a tanítványság nem önmagáért való, hanem célja van: emberhalásszá válni. Este Péterrel, az újrakezdővel, az új emberrel találkozhattunk, akit Jézus a második csodálatos halfogás után emel ki megrekedtségéből, és aki szolgálatot, feladatot kap: „Legeltesd az én juhaimat!” Péter engedelmes lesz és szolgáló emberként a Kornéliusszal való találkozásában taníthatóvá is válik, képes lesz saját meggyőződéseit alárendelni Isten szavának: „Amit Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalannak!”.

kakasszó hallatán magába roskad, és meglátja önmagát: a hűséges tanítvány milyen hűtlen, a bátor hős milyen gyáva! Péter szívében a felismerés nyomán felébred a vágy, hogy rendezze kapcsolatát Jézussal.

Péntek délelőtt Győri János Sámuel evangélikus lelkipásztor érkezett közénk, aki formabontó, zenével gazdagított előadásában beszélt a szolgálatról. Elmondta, hogy a keresztény élet nem egy-egy szolgálatprojektben gondolkodik, hanem az élet maga a másokért végzett szolgálat. Ahogy a társunk iránti hűségünk sem lehet szakaszos, úgy a szolgálatunkhoz való hűségünk is folyamatos kell, hogy legyen. Ezt a meggyőződést erősítette Kreiszné Vályi Nagy Katalin is, aki több évtizedes, hűséges szolgálatáról tett bizonyosságot, nem rejtve véka alá annak nehézségeit, a szolgálatban néha elbizonytalanodó, meg-megfáradó szív harcait sem, amelyeken mégis az segíthet túljutni és az adhat új örömet, ha eszünket és szívünket emlékeztetjük: nem embereknek szolgálunk, hanem az életünket megszabadító Jézus Krisztusnak.

Délután Veszprémbe autóztunk a csapattal, ahol városjáró interaktív helyismereti játékon vettünk részt, melynek során megismerhettük Veszprém rejtettebb zugait is.

Szombaton a szokásos nagyszerű sportnap után este sor került a vetélkedők második részére,

majd tábortűzzel és morzsaszedegetéssel zártuk esténket. Vasárnap a pesterzsébeti istentisztelet meghallgatását követően közös munkával kitakarítottuk a táborhelyet, és ebéd után hazaindultunk.

Idén is gazdagító konferenciánk volt. Az fogalmazódott meg bennem, hogy valami megérett ezekben a fiatalokban. Végignézve rajtuk, nemcsak az egyik rétegcsoporthát látom a gyülekezetünknek, hanem olyan embereket, akik közül egyre többen érzik magukat valóban otthon ebben a közösségben és Isten közelében. Olyan fiatalokat látok, akik valódi tagjai a gyülekezetnek. Kevés olyan csodálatos dolog van, mint azt látni, hogy bár Isten országát naponta építenünk kell, mert mások mindennap pusztítani akarják, mégis, a mi Istenünknek van terve a jövőre!

Soli Deo Gloria!

ifj. Takaró Mihály
a Juvenis Ifi vezetője

***Napjainkat meghatározó, világot formáló
közéleti kérdések keresztyén szemszögből.
Beszámoló a Felnőtt Ifi konferenciájáról***

Immáron harmadik alkalommal tölthettük a Felnőtt Ifi nyári konferenciáját Úrkúton. Istennek hála, az idei évben talán minden eddiginél nagyobb létszámban vettünk részt csendes hetünkön. Hetünk fő témái azok a napjainkat meghatározó, világot formáló gondolatok és problémák voltak, amelyek a közéletben folyamatosan szemünk előtt vannak. Hetünket Németh Pál református lelkész, iszlámkutató nyitotta meg. Előadásában az iszlám nyugatképét, valamint a nyugat

iszlámképét meghatározó tényezőkről beszélt, bemutatva az iszlám gondolkodás meghatározó elemeit.

Táborunk második napján Takaró Mihály irodalomtörténész „Te kit követsz?” címmel tartott előadást, az információrobbanást okozó közösségi média terjedéséről, annak világot befolyásoló képességéről és hatásairól. Előadónk bemutatta, hogy a ránk zúduló információs özönvíz hogyan válik kommunikációs sivataggá, melynek eredményeként eltűnik a valódi kultúra, helyét pedig átveszi a kommentkultúra és a kommentműveltség. Felszínes „műveltség” alakul így ki, melyben az emberek a tényeket véleményként, a véleményeket tényként kezelik. Az előadás egyik fő kérdése volt, hogy miként lehet védekezni a ránk zúduló folyamatos manipuláció ellen. Az emberi elmében és lélemben zűrzavart, elbizonytalanodást okozó világunkban az egyetlen megoldás, ha azt követjük, aki a legjobbat akarja nekünk, Jézus Krisztust, aki mindig hív bennünket: „*Te kövess engem!*” (Jn 21,22).

Előadónk volt még prof. Dr. Papp Lajos szívsebész, aki előadásában a COVID-19 járványról beszélt, valamint a vírussal, oltásokkal kapcsolatos kérdésekre adott választ. Az előadásokat követően, amikor az idő engedte, csoportos beszélgetéseken fejtegettük tovább a hallottakat. Ezek az alkalmak lehetőséget nyújtottak arra, hogy jobban megismerjük egymás gondolatait, személyes álláspontját egy-egy kérdésben, és közösen igyekezzünk közelíteni a Biblia-alapú, igei állásponthoz.

Csütörtök délután közös kiránduláson vettünk részt, ellátogattunk Eplénybe, ahol libegővel felmentünk az Ámos-hegyi kilátóhoz. A hegytetőn lévő kilátóból a festői bakonyi táj tárult elénk.

Pénteken, a hét utolsó előadjaként Mácsodi Ferenc lelkipásztor az LMBTQ+ mozgalomról, valamint az ennek háttérében álló ideológiákról, az érzékenyítésről és a hamis liberalizmusról adott elő. Előadása végén kitért arra is, hogy keresztyénként mit tehetünk, milyen választ adhatunk ezekre az aktuálisan mindenhol felbukkanó kérdésekre.

A napi előadások mellett esténként a gazdag ifjú történetéről szóló evangelizációs sorozatot követtük (Mk 10,17-22). Az esti alkalmakon lelkipásztorunk és hosszú ideje közösségünk vezetője, Takaró Tamás Dániel szolgált.

Valamennyiünk nevében mondhatom, hogy gazdagon áldott héten vagyunk túl. Aktuális és örök érvényű üzeneteket és világos útmutatást kaptunk az Ige által, mind a személyes lelki életünkre nézve, mind pedig a modern világban fiatal keresztyén felnőttként betöltendő szerepünkre vonatkozóan. Soli Deo Gloria!

Havasi Zoltán

A Mini Ifi nyári tábora Úrkúton

Idén nyáron ismét áldott hetet tölthetett együtt a Mini Ifi Úrkúton. Annak ellenére, hogy az Ifi

néhány oszlopos tagja nem tudott jelen lenni egyéb elfoglaltságok miatt, a táborra összeállt a csapat, akikkel aztán különleges, lelkiileg feltöltő napokat élhettünk meg. Az előadások, áhítatok, kiscsoportos vagy személyes beszélgetések és természetesen a közös nevetgélések, játékok, strandolások ismét felejthetetlené tették a tábort.

A „Lelki sebeink” voltak az idei tábor fő témái. Ez olyan átfogó és szerteágazó téma, amelyhez mindenki tud kötődni, de ahányan vagyunk, annyiféleképpen. A hét folyamán éppen ezért különböző aspektusokból közelítettük meg a kérdést. Szóba kerültek először a családból származó lelki sebeink: a szülői nyomás terhe, a gyermek- és fiatalkori nehézségek, majd pedig a párkapcsolatokban és házasságban szerzett lelki sebek. Természetesen mindezen sérülések kezelésének, gyógyításának lehetősége és módja volt figyelmünk központjában, elsősorban abból a szempontból, hogy mit mond erről az Úr. Megvizsgáltuk, hogy általában mit mond ezekről a minden emberi életet érintő nehézségekről a világ, milyen tévutakra terel megoldás helyett, és hogy ezzel szemben mit tanít nekünk a Biblia, hogyan tudunk ezekkel a nagyon is fájdalmas problémákkal hittel és isteni békével szembenézni. A kiscsoportos beszélgetésekből kiderült, hogy az előadók szavai sokaknál tökéletesen célba értek, és nem egy esetben épp az aktuális élethelyzetükben

kaptak iránymutatást, kapaszkodót, lelki táplálékot.

A hangulat minden ifitáborban különleges, hiszen Isten mindig megáldja a közösségünket:

Hálás és örvendező szívvel gondolhatunk vissza a táborra, és külön köszönjük a szervezést Kreisz Jánosnak, ifivezetőknek, aki mindent kézben tartva rengeteget fáradozott azért, hogy ez a tábor ilyen gazdagító lehessen. Sokat jelent mindnyájunknak az ő jelenléte, ahogyan mindig ott van számunkra lelki támogatást nyújtani, legyen szó bármiről. Köszönjük még Nagy Gergőnek, hogy ő is szolgált a táborunkban, mert nagyon sok dologban segített csendben, sokszor észrevétlenül, valódi alázatban. Azért is hálás a szívünk, mert több első alkalmas vendégünk is volt a táborban, akiket a régebbi ifitagok hívogattak. Reméljük, hosszú távon ők is közösségünk állandó tagjai lesznek.

Molnár Dorina

Presbitéri csendeshévége Úrkúton

Hosszú tervezgetés és többszöri halasztás után sikerült alkalmat és szabad napokat találni a Presbitérium csendeshévégére, melyet minden érintett régóta várt már. Szeptember második péntekén, kisebb csoportokban, munka után

sok szoros barátságot, értékes beszélgetéseket, támogató közeget és jó hangulatú programokat ad nekünk. Ez idén sem volt másként.

érkezve, lassan gyűlt a társaság úrkúti konferenciaközpontunkban. Néhány presbiter testvérünk sajnos nem tudott csatlakozni, de mégis szép számmal voltunk együtt. Mindenki gyorsan megtalálta a neki tetsző szobát, és beszélgetve, vidáman gyűltünk össze a nagyteremben, ahol hamarosan el is kezdődött a program. Elsőként Révai Attila építészmérnök testvérünk előadásában megismerhettük a megálmódott templom építészeti terveit, kivetítő segítségével. Attila mindenki által érzékelhetően rengeteg időt és fáradságot fektetett a koncepcióba, ami az előadás előre haladtával számunkra is egyre érdekesebb és izgalmasabb lett. A meglévő épületekhez, jellegzetes építészeti korszakhoz köthető, de egyedi épületet láttunk, ami méretével, a szakrális funkcióinak való megfelelésével, harmonikus külső kialakításával, átgondolt belső tereivel értékes része lesz a telepnek, és különleges színfoltja az egész településnek.

Az előadás beszélgetést is indított, amit a leszálló este tábortüzénél néhány nyársra tűzött

szalonna sütögetése közben még sokáig folytattunk.

A szombat tevékeny, de nem zsúfolt programmal volt tervezve, melyet természetesen reggeli áhítattal kezdtünk. Gulyás János testvérünk ószövetségi igével indítva beszélt nekünk szolgálatról, keresztyénként a világban elfoglalt helyünkről, a Szentlélektől származó erőről és az elhivatottságról. Az áhítat tartalmilag is jól bevezette a délelőtti előadásait, melyeket két részletben tartott számunkra gyülekezetünk lelkipásztora, Takaró Tamás Dániel. Egyszer kivetített információkkal, máskor szóban összefoglalt gondolatokkal, egy közeli és távolabbi jövőre vonatkozó víziót mutatott be nekünk. A presbitérium, azaz a gyülekezet előljárói számára mindez igen tanulságos, az új információk által elgondolkodtató és előremutató volt. Képet kaphattunk belőle vezető lelkészünk személyes, ugyanakkor a közösségre vonatkozó lelki-szellemi megfontolásairól és terveiről, amelyekben mind a presbitériumnak, mind pedig a gyülekezetben szolgálatot vállaló számtalan testvérnek komoly szerepet szánt, és valóban építő, gyarapító munkát vázolt fel. A fő motívum és a végső cél a misszió volt. A legfontosabb részletekig végiggondolt kép tárult elénk a gyülekezetben végzett munkáról, a hitoktatásról, annak szerepéről, jelenlegi helyzetéről és a reménységgel fejleszteni kívánt, kiteljesedő jövőjéről, a különféle feladatok megosztásáról, az egyén és a közösség által betöltendő és felvállalható feladatokról. Megnyugtató volt mindezt ilyen tisztán összegezve hallgatni, tudni és érezni, hogy jó kezekben vagyunk. Mert mindnyájan bízunk és hiszünk Isten szeretetében és áldásaiban, és ha az Ő ajándékaihoz mi magunk is hozzá tesszük a tőlünk telhető munkát és odaszánást, akkor reménység szerint ezután is épülő, lelkiekben és anyagiakban gyarapodó gyülekezetként tart meg minket a mi Urunk!

A szombati nap kötetlen formában folytatódott délután, tartalmas baráti beszélgetésekkel, vacsorára pedig egy szintén Gulyás János jóvoltából készült bográcsos szarvaspörkölttel megkoronázva.

Boldogság volt együtt lenni, megélni a testvéri közösség összetartozását, értékes jövőképet látni, megosztani örömet és bánatot, érezni és tudni, hogy presbiteri közösségünk és azon túl a teljes gyülekezetünk egy csodák sorozatát megéllő, épülő és építő közösség lehet, olyan közösség, amelyhez tartozni ajándék és kegyelem.

Bolla Gábor
presbiter

Évadkezdő kórustábor

A nyár végi, évváró kórusvacsorán karnagyunk, Takaró Mihály kihirdette, hogy szeptemberben a kórus végre ismét táborba megy, mégpedig most először nem máshova, mint a mi szeretett úrkúti konferenciaközpontunkba. Ott fogunk közösen készülni az új évadra, és a hosszú járványidőszak miatti kihagyások után dolgozni és lelkileg töltekezni.

Szeptember 24-én, pénteken közös vacsorával, majd rögtön az első kóruspróbával nyitottuk meg ezt a várva várt hétvégét. Szép létszámmal voltunk jelen; családosok, kisgyermekes szülők, oszlopos tagok és – mint jómagam is – új kórustagok is részt vettek a három nap intenzív történéseiben. Komoly munka zajlott. Négy hosszú próbát dolgoztunk végig, melyek teljes figyelmet, összeszedettséget és természetesen

jókedvet is igényeltek, hiszen egy ilyen fergeteges humorú, jó kedélyű Karnaggyal milyen is lehetne egy próba a pesterzsébeti kórusban? Az intenzív gyakorlásnak és szólampróbáknak köszönhetően megtanultunk öt művet, melyek közül mindenképp szeretném kiemelni az „Egyszerű Motetták” címet viselő, háromrészes kórusművet, amelyet gyülekezetünk és kórusunk basszus szólamának tagja, Brandenburg Ádám zeneszerző alkotott, és amely különösen megfogta hangulatával és tiszta igei üzenetével a kórustagokat. Emellett régebbi darabokat is felelevenítettünk. Ezeket mi, új kórustagok most tanultuk először, pedig volt köztük olyan mű, amit már több mint 30 évvel ezelőtt tanult az akkori kórus, és azóta többé-kevésbé repertoáron van.

Természetesen a próbák mellett a pihenés és a kikapcsolódás is jelen volt, aktív és passzív formában egyaránt. Gyönyörű idő volt azon a hétvégén, így lehetőségünk nyílt sportdélutánt tartani, ahol a profi versenyzők tudását megszényenítő színvonalú pingpongbajnokság zajlott, egyéni és páros versenyszámokban, miközben a tűzrakó helynél Juhász Balázs (basszus) és szorgos segédei készítettek a kitűnő bográcsos pincepörköltet vacsorára. A szombat esti próba után Brandenburg Sándor főgondnok úr (egykori basszus) bemutatta nekünk a hamarosan épülő templomról készült látványterveket, amelyek mindnyájunkban nagy lelkesedést váltottak ki. A finom vacsorát és a vetítést követően kórusunk borszakértő tagjai, Ritzl-Nagy Krisztina (alt) és ifj. Takaró Mihály (tenor) saját szelekciójú borsort prezentálva kiváló borkóstolót tartottak nekünk. A borok ízlelgetése közben a kórus legendás történeteit elevenítettük fel, sokat nevetthünk és rácsodálkozhattunk – különösen mi, az új kórustagok – milyen gazdag múltja van ennek a közösségnek, mennyi mindent átéltek már együtt az évtizedek alatt.

Egész hétvégénket körülölelte a vidámság és a nevetés, a szolgálatban, a zene közelében és

egymás társaságában együtt töltött idő adta öröm.

Hálásan köszönjük a szervezést Kreiszné Vályi Nagy Katalin kórustitkárnak, aki sajnos nem lehetett személyesen jelen, de nagy szeretettel emlegettük. Mindannyiunkban egy közös gondolat fogalmazódott meg hazainduláskor: annyira jól éreztük magunkat, hogy minél hamarabb szeretnénk újabb kórustáborot szervezni Úrkútra, gyülekezetünk második otthonába. Köszönjük az értünk elmondott imákat, áldott hétvégénk volt. Ígérjük, hogy hamarosan a gyülekezet előtt is bemutatjuk az újonnan tanult műveket.

RácZ Eszter
szoprán

Kitekintő

Évfordulók október 1 – december 31.

1761. október 2. 260 éve

Meghalt Mikes Kelemen memoáriró, műfordító, a XVIII. századi magyar prózairodalom legnagyobb alakja.

1811. október 22. 210 éve

Megszületett Liszt Ferenc zeneszerző.

1986. október 22. 35 éve

Meghalt Szent-Györgyi Albert, Nobel-díjas orvos és kutató, a C-vitamin felfedezője.

1956. október 23. 65 éve

Forradalom tört ki Magyarországon.

1456. október 23. 565 éve

Meghalt Kapisztrán Szent János itáliai hitszónok, a magyar kereszties sereg toborzója.

1941. október 24. 80 éve

Kolozsvárott meghalt Reményik Sándor, Baumgarten-díjjal, Corvin-lánccal kitüntetett költő.

1906. október 29. 115 éve

Örök nyugalomra helyezték Zrínyi Ilona és II. Rákóczi Ferenc hamvait a kassai dómban.

1791. november 11. 230 éve

Megszületett Katona József író, drámaíró

1526. november 11. 495 éve

Székesfehérvárott királlyá koronázták Szapolyai Jánost.

1231. november 17. 790 éve

Meghalt Árpád-házi Szent Erzsébet.

1986. november 18. 35 éve

Meghalt Bárdos Lajos zeneszerző, karnagy, zenetudós, aki megszervezte az Éneklő Ifjúság mozgalmat.

1886. november 20. 135 éve

Budapesten meghalt Laborfalvi Róza színésznő, Jókai Mór felesége.

1586. december 12. 435 éve

Meghalt Báthory István erdélyi fejedelem, Lengyelország királya.

1856. december 21. 165 éve

Megszületett Feszty Árpád festőművész (Magyarok bejövetele - körkép).

1916. december 30. 105 éve

Budapesten megkoronázták az utolsó magyar királyt, IV. Károlyt és Zita királynét.

1796. december 30. 225 éve

Megszületett ifj. Wesselényi Miklós báró, író, az "árvízi hajós".

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(Jn 17,3)**

Pesterzsébet, 2021. szeptember 12.
Takaró Tamás, esperes

A SZOLGÁLATRÓL

Lectio: Mt 20,20-28

„Ekkor hozzá méne (Jézushoz) a Zebedeus fiainak anyja az ő fiaival együtt, leborulván és kérvén ő tőle valamit.

Ő pedig monda néki: Mit akarsz? Mondaneki: Mondd, hogy ez az én két fiam üljön a te országodban egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől.

Jézus pedig felelvén, monda: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a pohárt, a melyet én megiszom? és megkeresztelkedhettek-é azzal a keresztséggel, a mellyel én megkeresztelkedem? Mondának néki: Meg.

És monda nekik: Az én poharamat megissátok ugyan, és a keresztséggel, a mellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek; de az én jobb és balkezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, a kiknek az én Atyám elkészítette.

És hallva ezt a tíz, megbosszankodék a két testvére.

Jézus pedig előszólván őket, monda: Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak azokon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. De ne így legyen közöttetek; hanem a ki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok; És a ki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok.

Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.

Kedves Testvérek! Alapigénk Jézus két tanítványának, Jakabnak és Jánosnak a kérésére adott jézusi válasz. Az egyik evangéliumban így olvassuk, hogy az édesanyjuk szólalt meg és ő kért, a másik evangéliumban nincs szó az édesanyjukról, tudniillik nem is ez a fontos kérdés. Hanem az, hogy elhangzott Jézus két tanítványának szájából az a kérdés, hogy egyszer majd a mennyországban ők ülhessenek Jézus jobb és balkeze felől.

Ezzel jelezték a többi tíz tanítványnak, akik ezt végighallgatták és akikkel kapcsolatosan azt olvassuk, hogy megnehezteltek, megharagudtak erre a kettőre, jelezték, hogy mi rangban előttetek vagyunk. Mi valamivel többek vagyunk, mint ti. **Mi előbb tartunk, mint ti Jézus szemében, Isten szemében, és az egész mennyei világ számára többek vagyunk.**

Jézus válaszolt. És nagyon érdekes, hogy miközben a nagyságról és a rangról szól a kérdés, Jézus nem a nagyságra és a rangra válaszol. Hanem egy egészen új dimenziót emel be a gondolkodásukba. Azt mondja: *Nagy akar lenni valaki köztetek? Akkor szolgáljon nektek! Első akar lenni valaki köztetek? Legyen a szolgátok!* Értitek? Ez a két tanítvány és az édesanyjuk valami egészen másról beszélt és Jézus tulajdonképpen úgy válaszolt nekik erre a kérdésre, hogy valami egész másról beszélt. Azt mondja a világban így van, a fejedelmeknél így van, az országokban így van, a hatalmaskodók között így van, de ti az én tanítványaim vagytok. Tanuljatok meg valami mást. *Aki első akar lenni, legyen a szolgátok. Aki nagy akar lenni,*

legyen a szolgátok. És rögtön hozzáteszi: *„Én azért jöttem, hogy szolgáljak.” Nézzetek rám! – mondja Jézus – tanuljátok meg és értsétek meg, hogy miért jöttem én. „Azért jöttem, hogy szolgáljak.”*

Arra gondoltam, hogy ezen a mai istentiszteleten erről gondolkozzunk együtt. **Arról, hogy miért jött Jézus erre a világra.** És arról, hogy a saját válasza a feltett kérdésre, mit üzen nekünk is. Olyan jó, hogy nem kell kitalálni egyetlen vallásos embernek sem, hogy miért jött Jézus erre a világra, miért hagyta ott a menny dicsőségét, ahol angyalok szolgáltak neki. Miért született meg karácsonykor? Miért vett fel emberi formát? Miért engedte, hogy megalázzák, megköpdössék, megöljék? **Nem kell kitalálnunk, Jézus többször is beszél arról az evangéliumokban, hogy miért jött Ő.** És ez a fontos. Szeretnék ma tulajdonképpen négy ígét is elétek hozni válaszul, hiszen Jézus maga válaszol a kérdésre. Az első háromról csak egy-egy rövid üzenetet mondanék el. A negyedikre, az alapigénkre rátérve egy kicsit bővebben fogok szólni.

Miért jött Jézus? Miért? Azt mondja Jézus: *„Azért jött az embernek fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.” Ez az első válasz, hogy miért jött Jézus erre a világra.* Hogy az ördög munkáit lerontsa. Egyszer arról beszélt Jézus, hogy: *„Az én Atyám mindez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.” Merthogy az ördög is munkálkodik.* Csak a vak, buta ember nem vesz róla tudomást. Sajnos az egyikről sem, hogy az Isten munkálkodik ebben a világban, és arról sem, hogy az ördög is munkálkodik. Nincs szabadnapja, nincs pihenőnapja. Az ördög is munkálkodik. Mit csinál? Kedves testvérek! **Az ördög szüntelen munkálkodik azt munkálja, hogy a szeretet és a bizalom sokakban meghidegüljön Isten iránt.** A szeretet; ez van a nagy parancsban: szeresd az Urat. A szeretet és a bizalom meghidegüljön az emberi szívekben, az emberi gondolatokban, az emberi életben, a mindennapi életgyakorlatban. Meghidegüljön. Ezért az a dolga, és azt csinálja, hogy **az Istent magát hitelteleníti az emberek előtt.** És nézzétek milyen eredményesen munkálkodik! Még gyakorló keresztyének fejében és szívében is

megfordul a kérdés: *Tényleg van Isten? Én nem úgy látom! Én olyan sokszor fordultam hozzá. Én olyan sok mindent elé vittem. Hitelteleníteni* az emberek gondolkodásában, szemében, szívében, látásában, az életében magát az Istent. Tudjátok ebből az következik majd, hogy valakinek a szemében, szívében, **Isten hiteltelen**, mintha nem lenne, vagy ha van is, velem nem törődik. A következő lépés, hogy **az ilyen szív, szeretetlen lesz a másikhhoz, az emberhez is.** Isten szeretetétől és az Isten iránti bizalomtól leválasztani az embert, ebből az következik, hogy az ilyen ember szeretetlen lesz a másik iránt. *Nem érdekel a másik ember! Van nekem magamnak is éppen elég bajom!*

Kedves testvérek! Amikor az Istent hitelteleníti az ördög az ember szemében, értelmében, szívében, akkor ezzel leválasztja és elszakítja Istentől. És ebből következik, hogy az ilyen ember elfordul a másik embertől. És amikor elfordultunk Istentől, elfordultunk a másik embertől, megszületik az ördög munkájának a csúcsteljesítménye. **Ez az Istenkultusz helyett az énkultusz.** *Az én életem a fontos. Az én testem! Az én akaratom! Az én gondolatom! Nem az Istené! Nem érdekel a másik ember!* Leválasztani Istentől. Isten szeretete iránt bizalmatlanságot teremteni az ember szívében. És az ilyen ember aztán elfordul a másik embertől és megszületik, hogy: **ÉN. Elkezdődik az istenkedés.** Milyen gögösen tudunk viselkedni, mi emberek! *Majd én eldöntöm! Majd én megmondom! Majd én elintézem!* Mintha én lennék az Isten. *Majd apa megmondja. Majd anya megmondja.* Istenkultusz helyett énkultusz.

Kedves testvérek! Jézus azt jelentette az Atyának a főpapi imában, hogy: *„Azt a munkát, amelyet rám bízta elvégeztem.”* Munkálkodik az ördög, és én – mondja Jézus – *azért jöttem, hogy azt a munkát Atyám, amit rám bízta elvégezzem. És jelentem neked* – mondja a főpapi imájában, a kereszthalála előtt, - *hogy elvégeztem.* Még nincs a kereszten, még nem halt meg, és múlt időben mondja: *„Elvégeztem.”* Hogyan? Mit mond róla Jézus? *„Dicsőítettelek téged e földön, és megjelentettem a te nevedet az embereknek.”* Eljött Jézus azért, hogy az ördög munkáit lerontsa.

Aztán jövetelének céljáról és értelméről ezt is mondja Jézus: *„Azért jött az embernek fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”* Mert az ördög munkája nyomán az ember egy új státuszba került. Minden ember. Az új státusznak ez a neve: **elveszett. A bűneset óta ez minden ember induló státusza: elveszett.** Nem nagykorú lett az ember Isten nélkül, nem szabad, nem lett olyan, mint Isten, nem lett független. Éppen hogy elveszett lett. Nem boldog, nem békés, nem örvendező, nem győztes, hanem elveszett lett. Elvesztette Isten láthatóságát, elvesztette Isten szavának közvetlen hozzászólását. Elvesztette Isten áldását. Elvesztette a biztonságba helyezett életet. Elvesztette a harmóniát. Az édenkerti taktust. Azt az összhangot a teremtőjével, amibe beleteremtette az Isten az embert. **Elveszett lett az ember.** *„Azért jött az embernek fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”* Eljött, hogy az önerejéből az Istenhez már visszatalálni soha többé nem tudó embert mégis visszavigye oda, ahonnan kiesett, és elveszett lett. Tudjátok, honnan estünk ki? Isten országából! És oda soha senki visszatalálni nem tud. *„Azért jött az embernek fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”*

Aztán azt is mondta földi jövele céljáról a megváltó: *„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek.”* Kedves testvérek! **A Jézus Krisztusban kapott új élet nem szűkösseget jelent, hanem bőséget.** Sokan azért félnek a keresztyén életformától, mert az beszűkíti az embert. Vesztes leszek. Ezt sem szabad, azt sem szabad. *„Én azért jöttem, hogy életet adjak nekik, és bővülködjenek.”* Kedves testvérek! Az igazi keresztyén élet nem szűkösseget jelent, ha ezt éled át, baj van. Hanem bőséget. És ha ezt nem tapasztalod, megint csak baj van. *„Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.”* Testvérek! Az örök életet kapott ember élete bővülködéssel jár már itt a földön is.

Jézus azt mondja az Atyának imájában: *„Én hozzád megyek, és ezeket beszéltem a világon, hogy ők az én örömet, teljesen bírják.”* Jézus örömevel szűkülködik az életünk vagy bővülködik? Azt mondja Jézus, hogy: *„Az én örömet teljesen bírják.”* Ezért fura az örömtelen keresztyén. A keresztyén élet nem

szűkölködést jelent, hanem bővülködést. Például Jézus örömeivel való bővülködést. Amikor valaki megtér, olyan öröm keletkezik a szívében, amit soha nem érzett. Hogy egy kicsit belekóstoljon az örök öröm hazájának a légkörébe. „*Atyám, hogy az én örömmel bírjanak már itt a földön.*” És beülnek a keresztyének a templomokba, és úgy csinálnak, mintha ebből semmi nem lenne igaz. Tényleg? Hazudott Jézus? Minket kihagyott? Személyválogató? Azt mondta: *Neked nem adok az én örömeimből.* Milyen a Jézus öröme? Ó, de jó lenne, ha megkívná mindenki. **Jézus örömeivel élni bővülködés, mert ez több, mint minden földi öröm.**

„*A beszédek, amiket nékem adtál, nekik adtam és ők befogadták.*” Testvérek! Jézus szívébe fogadott beszédeivel élni ez bővülködő életet jelent, mert Jézus beszédeiben **megjelenik Isten gondolata.** Képzeljétek, mikor egy tört cserép emberi életben több van, mint a saját gondolata. „*Az én beszédeimet befogadták.*” És az **Ő beszédeinek a befogadásával megjelenik bennünk Isten gondolata.** Szűkölködés ez vagy bővülködés? Persze, hogy bővülködés. Gazdagok vagyunk! **Isten csodálatos gondolataival megajándékoz bennünket az Úr igéje.** Milyen jó ez nekünk, és milyen jó ez másoknak, akik körülöttünk élnek! Akiknek az Isten gondolatairól, nem a magaméról, beszélhetek. Ez bővülködés. És nem szűkölködés. A keresztyén ember nem buta, még ha buta is. De ha megjelenhetnek benne Isten gondolatai, az Ő igéjében, akkor az gazdagodás. „*Én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek.*”

A felolvasott igénkben meg ezt mondja Jézus: „*Az embernek fia azért jött, hogy szolgáljon.*” Akkor ma valamit **a szolgálatról.** Először arról fogok szólni, hogyan is vélekedünk a szolgálatról mi. És most mielőtt elmondom, gondolkodjunk rajta egy kicsit. Te hogy gondolkodsz arról, hogy szolgálat? Ha kimondom ezt a szót, hogy szolgálat, ha egy keresztyén templomban mondom ki, a keresztyének között mondom ki, hogyan vélekedsz erről te? Aztán elmondom, hogy mi Jézus véleménye a szolgálatról. És végül arra a kérdésre válaszoljunk, hogy lehet a kettőt

közelíteni egymáshoz. Hogy az én vélekedésem a szolgálatról, meg Jézus vélekedése a szolgálatról átfedje egymást. Hogy tud az én vélekedésem a Jézuséhoz közeledni a szolgálatról?

Hogyan is vélekedünk a szolgálatról? Pont úgy, mint Jakab meg János. Nagyon érdekes, hogy pont ehhez köti Jézus a szolgálatról való bibliai tanítását. Hogyan is vélekedett Jakab és János? **Hogy jó dolog, ha nekem szolgálnak.** „*Uram, a mennyben jobb és bal kezed felől.*” *Majd az angyalok serege, meg a tíz tanítvány szolgáljanak nekünk.* Úgy vélekedünk a szolgálatról, hogy jó dolog, ha nekünk szolgálnak. Tulajdonképpen minden és mindenki. **A szolgálatról való vélekedésünk alapvetően, lényegileg ennyi: A jó szolgálat az, ami engem szolgál.** Minden dolog jó, ha az a kényelmemet, hasznomat, érdekemet, vagy éppen a dicsőségemet szolgálja. És minden ember jó, ha a kedvemben jár, ha dicsér, ha elismer, megteszi értem, nekem vagy helyettem azt, amivel a kedvemben jár.

Minden jó, ami engem és nekem szolgál. Az időjárás akkor jó, ha épp olyan időjárás van, ami nekem most jó. Az árleszállítás akkor jó, ha éppen azt szállítják le, amire nekem éppen szükségem van. Jók azok az emberek, azok az ismerősök, családtagok, barátok, akik nekem szolgálnak. Sőt még Isten is jó, csak segítsen, adjon többet, jobbat, mást, teljesítse a kéréseimet, figyeljen rám, szolgáljon nekem. Hiszen ahányszor kérem, azt kérem, minden kérésem mögött az van: Szolgálj nekem ebben a dologban, Isten! Ha jó vagy, ha szeretsz, szolgálj! Jó az Isten, ha nekem szolgál. Ha úgy szolgál nekem, ahogy én akarom. A másik ember élete? A másik ember életgondja? Hogy az talán jobban rá lenne szorulva a segítségre, mint én? Az nem érdekes! Megnyugtadjuk magunkat: Mindenkinek megvan a maga baja! Mindenkinek megvan a maga gondja. Nekem is. Énnekem is magamnak kell megoldani. Oldja meg ő is!

Testvérek, szolgálat dolgában sok felnőtt keresztyén ember is csecsemő szintű lelki állapotban van. A csecsemő még nem tud adni, csak kapni akar. *Tessék kiszolgálni! Nyafogok, sírok, kérek, zsarolok, nyögök, panaszkodom. Csecsemő lelki állapot. Ez azt jelenti, hogy*

adni nem tudok, de kapni akarok. Van, aki felnőttként is így éli az életét. Kapni igen, adni nem. Hányan járnak templomba úgy: *Adjon az Isten, azért jövök! Igét, erőt, reménységet, biztatást. Adjon az Isten! Nekem jár.* **Ez a csecsemő szintű lelkiesség: nekem jár.**

Az ilyen rendszerint duzzogva él. Vádol mindenkit. Ha úgy kiborul, azt mondja: Én mindenkit szeretek az égegyadta világon. De engem senki nem szeret! A lelki csecsemő szinttel szemben beszél Isten **a lelki férfiúság szintjéről.** Ami ennyit jelent a Bibliában: **már tudok adni.** És az ott kezdődik, mikor **meglátom már a másik szükségleteit és tudok szolgálni örömmel.** Sokszor lelki értelemben, szolgálat tekintetében csecsemők vagyunk. Követelünk, elvárunk, kérünk, mártírkodunk, kiabálunk. Az emberi életeknek ebbe a hangzavarába beleszól Jézus, és azt mondja: „*Az embernek fia azért jött, hogy szolgáljon.*” Kinek uram? Kinek szolgálsz te Jézus? Azoknak, akik sosem értettek meg igazán? Igen. „*Az embernek fia azért jött, hogy szolgáljon.*” Megértették Jézust a tanítványai? Dehogy értették meg! Hűségesek voltak hozzá? Dehogy voltak hűségesek! Megértette Európa, hogy ki ez a Jézus? Nem! Megértették a keresztyén emberek? Nem! „*Én azért jöttem, hogy szolgáljak.*”

Jézus gondolata, véleménye a szolgálatról az, egyszerűen, hogy: Szolgálj másoknak. Ez Jézus gondolata és véleménye. Vajon miért? Mi jó van abban? Kedves testvérek! A tapasztalat azt mondhatja, hogy akik várják, valójában elvárják másoktól a szolgálatot, azok mindig keserű emberek. Elégedetlenek, lázadnak a sorsuk miatt, az emberek szívtelensége miatt. Igazán nem tudnak örülni és felszabadultan élni. Görcs van bennük. Boldogtalanság. És jogosnak gondolt vád, hogy milyen szeretetlenek az emberek, főleg azok, akiktől elvárnám, hogy szolgáljanak nekem.

Kedves testvérek! Az ilyen azt mondja, hogy: *Egy telefont sem kapok. Egy ajtót sem nyitnak rám. Nem szolgál nekem senki.* **Ezt a csecsemő lelki állapotot mindig kihasználja az ördög.** És az ilyen embert leválasztja Isten mellől, elválasztja az emberektől és kétségbeesett magányossá teszi.

Érdemes azonban mindannyiunknak

csendben elgondolkozni, hogy én kinek szolgállok? Nem a munkahelyemen, amiért pénzt kapok. Magamtól másnak. Kinek szolgállok? Mikor hívtál fel valakit utoljára, akit rég láttál? Akár itt ebben a gyülekezetben, akár a családban, akár a volt barátaid közül, csak úgy. Mondta egyszer valaki: *Nem szól a telefonom. – Nagy baj. –* mondom. *Azt jelenti, hogy nem használod. Várod, de nem használod.* Érdemes azon is elgondolkozni testvérek, hogy mikor látogattál meg valakit? Mikor mentél el egy egyháztaghoz például. *Rég láttalak! Hiányzol. – Dehogy hiányzik! Ő sem jött énhozzám!* Ne maradjunk csecsemők! **Jézus azt mondja: Szolgáljunk másokat.** Mikor tettél utoljára valakiért valamit? Emlékszel mikor írtál utoljára levelet valakinek? Emlékszel? Vajon hányan várják?

Kedves testvérek! **A tapasztalat azt mutatja, hogy akik viszont megpróbálnak Jézusnak engedni, azok elégedettebb életet élnek, és az ilyen ember áldás lesz a környezetére. Bátran és boldogan adjuk tovább az Istentől kapott javainkat, testi és lelki ajándékainkat.** És akkor megtapasztaljuk azt is, hogy Isten mindig fölfrissít bennünket. Új lendületet kapunk, új örömet. Új, tágra nyíló szemeket. De ha görcsösen ragaszkodunk a csecsemő állapothoz, akkor az életünk keserű lesz, élvezhetetlen, haszontalan és lelkileg megposhad. Ahol nem cserélődik a víz frissre, ott az megposhad. Az nem azonos a Krisztus illattal.

És végül mi a megoldás, hogy a szolgálatról való vélekedésünk közeledjen Jézus véleményéhez, és a kettő találkozzon. **Ilyen egyszerű: El kell kezdeni! El kell kezdeni a szolgálatot.** Ne légy Pató Pál úr, hogy: *Ej ráérünk arra még, majd holnap!* Emlékszem, még kicsit szigorú pap voltam, fiataloknak mondtam, mikor jöttek ki a templomból. *Hogy létezik az, hogy nem látod meg, a kövek között a tíz centi magasra nőtt gyomot? Hajolj le! Húzd ki! Azt ne mondd, hogy mi közünk hozzá. Az, hogy ide jársz. Ez a tiéd. Ja, hogy húzza ki a pap! Én húztam harminc éven keresztül. De nehezen hajolok le. Te meg könnyen. Hajolj le!* Ha valaki nehezen jár, miért kell szólni, hogy segíts? Nem látod? Kezdd el szolgálni. Kérd az

Istent: *Uram nyisd ki ezt az én gyermekem, vaksi szememet, hadd lássam meg, hol tudsz te engem használni. A legkisebb mozdulat áldássá lesz.* Nem tudjátok talán, hogy milyen jól esik egy embernek, ha megszólítják, és azt kérdezik: *Hogy vagy?* Az jut eszébe: *Istenem, ezt tőlem évek óta nem kérdezte meg senki. Azok sem, akiktől vártam volna.* Jézus azt mondja, úgy közelíthet az én gondolkodásom a szolgálathoz, az övéhez, ahogy ő csinálta. Hogy csinálta? Azt olvastuk: *„Szertejárt és jót cselekedett.”* Falvakban, városokban, buta tanítványai között. Felébresztették mikor aludt, nem zavartatta magát, hogy most bocsánat nem érek rá, pihenni szeretnék. *„Szertejárt és jót cselekedett.”*

Lásd meg a másik embert! Lásd meg a baját, a szomorúságát, a rossz állapotát. **És szólj hozzá!** Vedd feladatul mostantól kezdve. Jézus azt mondja, hogy a szolgálathoz egy jó hozzáállás van: **Kezdd el csinálni!** Kivel? Aki melletted ül. Aki szembe jön veled. Akit ismeresz. Akit rég láttál. Akinek tartozol egy telefonnal, egy látogatással. És te is tudod. Kezdd el csinálni. Leteszed a telefont és akármi történt is a telefonbeszélgetésben, most elmondom. Örvendezni fog a lelked. Boldog leszel. Átéled azt, hogy olyasmit csináltam, amit Jézus rám hagyott. Azt mondta: **Szolgáljatok örvendezéssel.** Ha megbíztattál Uram, hadd mondjam el, hogy én alkalmatlan vagyok. De a mi alkalmas voltunk tőle van. De sosem tudod meg, ha nem kezded csinálni. A semmit még Istennek is nehéz megáldani. Ha valamit teszel, azon ott lehet Isten áldása.

És azzal szeretném befejezni, hogy **Jézus minden szolgálatának az alapja az volt, hogy szerette Istent és azokat, akiket Isten neki adott. Ez a szolgálat lelki titka, a szeretet.** És ez a szolgáló élet hiányának az oka: nem szeretem igazán Istent, ezért nem tudom szeretni a másik embert sem igazán. Mégis azt mondja Jézus, hogy kezdj hozzá! *„Szeresd az Urat és szeresd felebarátodat!”* Ha el mered hinni, hogy Isten szeretetből odaadta a fiát érted, ha el mered hinni, akkor ezért a szolgálatért hálából tulajdonképpen nem tehetsz mást, mint szolgálni kezdesz hálás szívvel. Látogass! Hívogass! Hallgasd meg a másikat! Hadd mondja el. Egy

nyelven mindenki ért, még a süket is, és ez a **szeretet nyelve.** Ha már ismered, akkor beszéld. Akkor mondd! **És megtelik a te szíved, a te lelked, a te életed boldog örömmel!** Ne foszd meg magad ettől! Kivirul az életed, a te bánatod múlik el, a te szomorúságod múlik el, a te magányod múlik el, a te szűkölködésed múlik el. *„Az embernek fia azért jött, hogy szolgáljon.”* Ezt teszi veled is.

És még egy mondattal befejezem, ehhez már nem fűzök semmit. **Az egészséges keresztyén élet szolgálat és feltöltekedés.** Nincs olyan, hogy csak eszek, eszek, eszek, eszek. Mert szétduzzansz. Szolgálat és feltöltekedés. Szolgálni meg nem lehet feltöltekedés nélkül. Szolgálat és feltöltekedés. **Töltekezünk Isten igéjével és szeretetével. És szolgálunk szeretetből Isten igéjével és szeretetével az embereknek.** Élünk egészséges keresztyén életet: Szolgálat és feltöltekedés.

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Lelkészi hivatali idő:

kedd, szerda, csütörtök 9:00–12:00

Kedd:

18:00 Mini ifi a hónap 2. és 4. keddjén

18:30 Összevont Fifa-Férfióra a hónap 1. és 3. keddjén

Szerda:

19:00 Kóruspróba

Csütörtök:

10:00 Gyülekezeti bibliaóra

17:00 Óvodások hittanórája

Péntek:

16:30 Agnus Ifi

17:30 Juvenis Ifi

18:30 Felnőtt Ifi

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet

Gyermek istentisztelet és gyermekmegőrzés

11:30 Kóruspróba és Ifjúságikórus-próba

Száz éve választották püspökké Ravasz Lászlót

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás Dániel lelkipásztor